

by to jutry wuběracz saporczal, by lědma k Michalej hotowy byl. A ja dyrbyu sa tajku khwilu, kaž dołho ke mschi swonjenje traje, hotowy bycz?

S dobowo so wokoło njeho na semi s mrowjemi wscho mjerwjesche. Sta a sta běhaczkow snojychu, prjedy hač so wón dohlada, wschitke sornjeschka s pěska na běly rub, njewostajiwšchi tam ani jahliczki. — Tak bě so tež tón druhi czežki skutk poradził. Duž kralowški služobnik hnydom tu powjescz do hroda donjeby.

A nětko pchińdže pošledni a najczežšchi skutk.

Slupischk dže k jěsorej. Prynzeža, s woknom na njeho hladajo, pschi šebi rjeknje: „Krašny to mlodzenz! Těho bych šebi šmjercz rady wsala, hdy by mje wumóhl. Ale budže wón to wufonjecz móz? Njeje pošledni nadawk nimo měry njemózna wěz?“

Wón na brjoshy stejo wostawšchi sdychny: „Schto mi pomha, so je hač dotal wschitko tak schlo, hnyž tola pošlednje njeńdže?“

Na dobo pchilecža kolp a sa nim šyla towaršchow do jěsora, a swuczahachu se šwojimi dołhimi schijemi wschě dwazhyczi paczerkow s wody. Potom je Slupischkej do ruki položiwšchi lecžachu prjecz.

Mjes tym běšche tež prynzežna k jěsorej pschischla. Hdyž jej wón nětk parole do ruki da, pušchczi so jeje jasyt a wona s dobowo rěczesche.

„Mój najlubšchi, měj kralowški džak! Wšmi s mojeje ruki šlubjeńški pjeršchcžen!“ To bě přenje, schtož wona praji.

Wě so, nětko šebi Duschnik schtyri konje sapschahnycz da, a jědžesche do šwojich Wonez, so by šebi nana a macz šobu do kralowškeho hrodu wsal.

A potom běšche kwaš schtyri njedžele dołho. A jeli so so hišchcže dojědli nješbu, kwašuju tam hišchcže dženzba.

Zujawka a šrofa

abo

Zurk a Marka.

Na Škopolzy běšchtej pěknej džěsczi: Zurk a Marka, bratr a šotra.

Tymaj šthori junu macz. Duž praji jimaj wowla: „Wboha macz je jara lacžna, jasyt so jej spochi džaknow lěpi. Džitaj do malenow, so jej malenoweho napoja šwarju.“